

[O. Mathiasen.]

ninger om det arbejde, som den store landbokommission beskæftiger sig med. Jeg håber bare, at det ikke varer alt for længe, før der kommer en betænkning, og jeg går ud fra, at der, når denne betænkning kommer, vil blive lejlighed til også i tinget på en eller anden måde at komme ind på behandlingen af de mange både aktuelle og principielle spørgsmål, som denne kommission har arbejdet med.

Bækgaard: Hvad angår den højtærede landbrugsministers bemærkninger med hensyn til fri nedlæggelse af landbrug, vil jeg sige, at jeg kan forstå, at den højtærede landbrugsminister måske nok kunne tænke sig større frihed dér; jeg kan i øvrigt give et eksempel. I 1927 oprettedes der 4 statshusmandsbrugovre hos os. Nu i efteråret er det ene solgt til Danmarks første andels-sostald, men det har været måneder, inden staten gav lov til, at den nye institution lejede jorden videre fremover. Mon ikke en sådan lov burde revideres? Det vil jeg henstille til den højtærede landbrugsminister at undersøge.

Teichert: Jeg vil gerne erklære mig helt enig i den højtærede landbrugsministers ønske om en meget hurtig behandling af lovforslaget. Det er afgørende nødvendigt for de implicerede parter, at det sker. Jeg vil gerne fastslå, at vort parti afgjort ikke er interesseret i at gå ind i en principdebat, selv om der kunne være lejlighed til det; der er så megen usikkerhed i landbrugets vilkår, og da landbokommissionen er midt i arbejdet, synes jeg det er rigtigst at afvente dens betænkning.

Landbrugsministeren (Skytte): Til det ærede medlem hr. Bækgaard vil jeg gerne sige, at det spørgsmål, det ærede medlem rejste, vil jeg være parat til at se nærmere på. At der i det specielle tilfælde, det ærede medlem nævnte, har været vanskeligheder, skyldes det ganske simple, at statshusmandsloven forudsætter opretholdelsen af selvstændige enheder, og at overdragelsen skal ske til en familie, som bor på ejendommen og er både ejer og bruger. Men jeg forstår, at sagen måske er klar. Når det

har været længe, er det, fordi der skal noget ekstraordinært til for at klare et sådant spørgsmål.

Til det ærede medlem hr. Niels Ravn vil jeg sige, at jeg synes, det er en meget rask bemærkning, at det er ikke kommissionsbetænkninger, vi trænger til, men det er handling. Jeg bør måske minde om, at ønsket om nedsættelsen af en stor landbokommission blev først fremsat i tinget af en partifælle af det ærede medlem, godsejer Tesdorpf, som dengang var medlem. Da det endelig blev til noget — og man har bebrejdet mig, at det varede længe, selv om jeg i hvert fald var den første, der fik det gennemført — erklærede alle partier sig meget tilfredse dermed.

Jeg forstod det som et tilsagn om, at man i denne kommission sagligt og nøgternt skulle søge at kulegrave alle problemer, og jeg går ud fra, at de, der har givet tilsagn om at ville medarbejde i kommissionen, i mellemtiden også ventede med at tage et endeligt og afgørende standpunkt til de problemer, som netop kommissionen behandler. Hvis man synes, det varer for længe, kan man jo bryde ud, men indtil nu kan man da i hvert fald ikke bebrejde landbokommissionen, at den har siddet for længe. Resultatet af den lille kommissionsbehandling blev jo, at vi fik et forslag om udlån i forbindelse med statshusmandsloven, og det er blevet gennemført, om ikke i enighed, så dog med overvejende tilslutning. Jeg venter mig og håber på meget store praktiske resultater af landbokommissionens arbejde og håber, vi kan samle et stort flertal for gennemførelse af nødvendige og gavnlige foranstaltninger for det samlede landbrug.

Niels Ravn: Først to ord til det ærede medlem hr. Axel Sørensen. Nu forstår jeg overhovedet ikke det ærede medlem mere. Det ærede medlem hævdede heroppefra, at der er en række landbrug, der har for lidt jord til, at de kan leve af det. Derfor må de have mere bygningsplads. Det skulle være argumentation mod, at man ønskede landbruget industrialiseret. Det forstår jeg ikke.

Dernæst til den højtærede landbrugsminister. Ja, naturligvis er mit parti også i høj grad interesseret i det kommissions-